

مکان‌های مقدس در قرآن کریم

مکان‌های مقدس در قرآن کریم را نام ببرید؟ آیا غیر از مکان‌های مقدس در قرآن، اشاره به مکان‌های دیگر در قرآن شده است؟ علت مقدس بودن عدد هفت چیست؟

آیاتی را که دلالت بر مقدس بودن برخی مکان‌ها دارند، می‌توان به دو دسته تقسیم نمود که در آنها از برخی مکان‌ها به صورت ویژه یاد شده و در برخی دیگر، می‌توان از آن برداشت تقدیس مکان مورد نظر کرد.

الف. دسته اول؛ مانند مکه و زمین مقدس (وادی طور) که حضرت موسی(ع) به فرمان خداوند به آنجا رفت و خداوند بر او تجلی کرد که آیات آن عبارتند از:

1. 171# «إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ»؛ [1] بی‌گمان نخستین خانه‌ای که برای (عبادت) مردم (بنا) نهاده شد همان است که در مکه است، خجسته و رهنمون برای جهانیان.

2. 171# «إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى»؛ [2] بی‌گمان این منم پروردگار تو، پای‌پوش‌های خویش را درآور که تو در سرزمین مقدس و 171# طوی» هستی.

3. 171# «يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَ لَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ»؛ [3] ای قوم من! به سرزمین مقدسی (به نظر اکثر مفسران بیت المقدس) [4] که خداوند برای شما مقرر فرموده است وارد شوید و واپس مگراییید که زیان‌کار گردید.

ب. دسته دوم: آیاتی که می‌توان کلیاتی از آن درباره مقدس بودن برخی مکان‌ها برداشت کرد:

1. 171# «وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا»؛ [5] و این‌که سجده‌گاه‌ها از آن خداوند است پس با خداوند هیچ‌کس را (به پرستش) مخوانید. از این آیه می‌توان تقدس مساجد را برداشت کرد.

2. 171# «فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا»؛ [6] گفتند بنایی بر (غار) آنان بسازید (تا داستان‌شان آشکار نگردد) -پروردگارشان بر (احوال) آنان آگاه‌تر است- کسانی که در کارشان (در آن کشمکش) برتری داشتند گفتند: بر (غار) آنان (به یادبود) مسجدی خواهیم ساخت. این آیه شریفه نیز دلالت دارد که مزار اولیای الهی نیز از تقدس برخوردار است.

برای اطلاع از تقدس عدد هفت نمایه: عدد هفت در قرآن، 18216 را مطالعه نمایید.

[1]. آل عمران، 96.

[2]. طه، 12.

[3]. مائده، 21.

[4]. طبرسی، فضل بن حسن، تفسیر جوامع الجامع، ج 1، ص 321، دانشگاه تهران و مدیریت حوزه علمیه قم، تهران، 1377 ش؛ زمخشری، محمود، الکشاف عن حقائق غوامض التنزیل، ج 1، ص 620، دار الکتب العربی، بیروت، 1407 ق.

[5]. جن، 18.

[6]. کهف، 21.